

עת"א 53046/11/21 - עומר צרצור נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 53046-11-21 צרצור(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	עומר צרצור (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "המבקש") להורות למשיבים להתיר לו לקבל ביקורים ולערוך שיחות טלפון, לכל הפחות עם בני משפחתו וזאת ללא דיחוי.

המבקש טוען בעתירתו כי מאז 26.9.21 מונעים ממנו המשיבים לקיים כל קשר עם גורם כלשהו מחוץ לבית הסוהר, דבר אשר מכביד עד מאד עליו ופוגע בחוסנו הנפשי של המבקש והכל בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996.

המבקש, עצור עד תום ההליכים בגין שני תיקים פליליים המתנהלים כנגדו, טוען כי בתאריך 20.9.21 במהלך חתונה שהתקיימה בטיבה, נורה אחיו למוות, לאחר שאחד המוזמנים פתח באש לעבר החוגגים. בהמשך, הודע למבקש כי הוחלט על מניעת שיחות טלפון ועל החזקתו בהפרדה זאת על רקע מידע מודיעיני עדכני שהתקבל בעניין ולתקופה של חודש.

ביום 19.11.21 הועבר המבקש למתקן הכליאה "צלמון" לאגף מנועי שיחות טלפון עד ליום 25.11.21, והוא אף מנוע ביקורי משפחה מיום 17.10.21 עד ליום 16.12.21. המבקש טוען כי מניעת הביקורים ובייחוד מניעת שיחות הטלפון עם אימו אשר אבלה על מות אחיו, הם קשים מנשוא.

המשיבים טענו בתגובתם כי המבקש, אסיר פלילי, מנוע שיחות טלפון, זולת שיחות טלפון עם עורך דינו אחר שהתקבלה החלטה בעניינו ביום 26.10.21 אשר הוארכה לתקופה נוספת של שלושה חודשים, על ידי סגן מפקד מחוז צפון בשב"ס, עד ליום 23.2.22.

המשיבים טענו כי העותר מנוע ביקורים החל מיום 17.10.21, כאשר ביום 7.11.21 הוארכה ההחלטה בדבר מניעת ביקורים עד ליום 17.12.21, בהתאם להחלטת נציבת שב"ס.

המשיבים טענו כי ההחלטה בדבר מניעת שיחות טלפון מעוגנת בפקודת נציבות 04.36.00. סעיף 6 לפקודה קובע את הסמכות הנתונה לסגן מפקד מחוז, לפי המלצת גורם מודיעין מוסמך, למנוע לחלוטין מאסיר שיחות טלפון, אף כאשר התנהגותו טובה, בהתבסס על מידע בטחוני מודיעיני וזאת לתקופה של חודש ימים כאשר הסמכות להארכת תקופה זו מסורה לסגן מפקד המחוז כאמור מעת לעת, כאשר תקופת המניעה המצטברת לא תעלה על 6 חודשים. הסמכות להאריך תקופת מניעת טלפונים מעבר לאמור מסורה למפקד מחוז ולתקופה מצטברת עד שנה.

המשיבים טענו כי המבקש מוחזק באגף מנועי שיחות טלפון כאשר ההחלטה למנוע שיחות טלפון ממנו מבוססת היטב, בין היתר על עמדת גורמי המודיעין אצל המשיבים ונועדה למגר פשיעה המתבצעת מתוך כותלי בית הסוהר, באמצעות הטלפון. בהיותו מוחזק באגף נסיוני למניעת פשיעה באמצעות טלפון ציבורי, נקבעו כללים המאפשרים את הארכת מניעת השיחות בשלושה חודשים ולא רק בחודש כפי שקובעת הפקודה. ב"כ המשיבים טען כי הנושא אמור להיות מוסדר בפקודות, הגם שלעת עתה, הוא קבוע רק בכללים שנקבעו לאגף.

המשיבים טענו כי ההחלטות עליהן קובל המבקש, ניתנו בסמכות ולפי הוראות הדין וכי לא נפל בהן כל פגם המצדיק התערבות בית המשפט בהן, על כן עתרו המשיבים להורות על דחיית העתירה.

בעקבות הערות בית המשפט במסגרת הדיון שהתקיים ביום 6.12.21, הודיעו המשיבים כי חרף טענותיהם ביחס לסמכות להארכת מניעת שיחות טלפון ביחס לשוהים באגף בו שוהה המבקש, הם יפעלו בעניינו בהתאם לפקודה 04.36.00 כך שתקופת המניעה תקוצר לחודש וככל שיידרש, תוארך בהתאם לפקודה. עוד הודיעו המשיבים כי תקופת המניעה קוצרה עד ליום 25.12.21 וכי המבקש הועבר לבית סוהר אוהלי קידר וככל שיהיה צורך בהמשך המניעה, תתקבל החלטה על ידי הגורם האמון על כך במחוז דרום.

המבקש ניצל את זכותו להשיב לתגובה במסגרתה חזר על האמור בעתירתו לפיה הוא מוחזק בתנאים אשר סותרים את תנאי סעיף 9 לחוק המעצרים.

אחר שבחנתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין העתירה להידחות.

ראשית, טענת ב"כ העותר כי לא ניתן להזיק אדם שעצור עד תום ההליכים בתנאי הפרדה, בהתאם לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971, שכן פרק ב' סימן ב'1 לפקודה עוסק באסירים בלבד, להבדיל מעצור, אין בה ממש ובעניין זה אפנה להגדרת "אסיר" אשר בסעיף 1 לפקודת בתי הסוהר אשר לפיה המדובר במי ש"נתון כדין במשמורת בית סוהר". לצורך ההשוואה, ראו הגדרתו של "אסיר שפוט" בהמשכו של סעיף 1 לפקודת בתי הסוהר. מעבר לכך, גם לא מצאתי בסיס לטענות העותר כי בהיותו עצור, חוק המעצרים שולל את החזקתו בתנאים שבהם הוא מוחזק על ידי המשיבים.

לגוף העניין, במהלך הדיון הוצג בפניי מידע מודיעיני עדכני אשר בחינתו מובילה למסקנה כי ההחלטה על שלילת הביקורים ועל מניעת שיחות הטלפון הינה סבירה ומבוססת כראוי.

חרף זאת, סברתי כי לא היה מקום להאריך את מניעת שיחות הטלפון לשלושה חודשים בהתאם לכללי האגף אשר אינם מתיישבים עם הוראות הפקודה, אולם עניין זה תוקן כפי שעולה מתגובת המשיבים אשר קיצרו את תקופת הארכת המניעה, כך שתעמוד על חודש, בהתאם להוראות הפקודה.

בנסיבות אלו, אינני רואה טעם המצדיק התערבות בהחלטות הגורמים המוסמכים אצל המשיבים, אשר ניתנו בסמכות ועל יסוד מידע מודיעיני עדכני, אשר נועד בין היתר, גם לשמור על בטחונו ושלומו של המבקש ושל קרוביו. לא התרשמתי כי נפל פגם כלשהו בהחלטה המצדיק התערבות בה.

בנסיבות העתירה נדחית.

פסק הדין יועבר לב"כ הצדדים ולעותר בעצמו.

ניתן היום, כ"ד טבת תשפ"ב, 28 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.